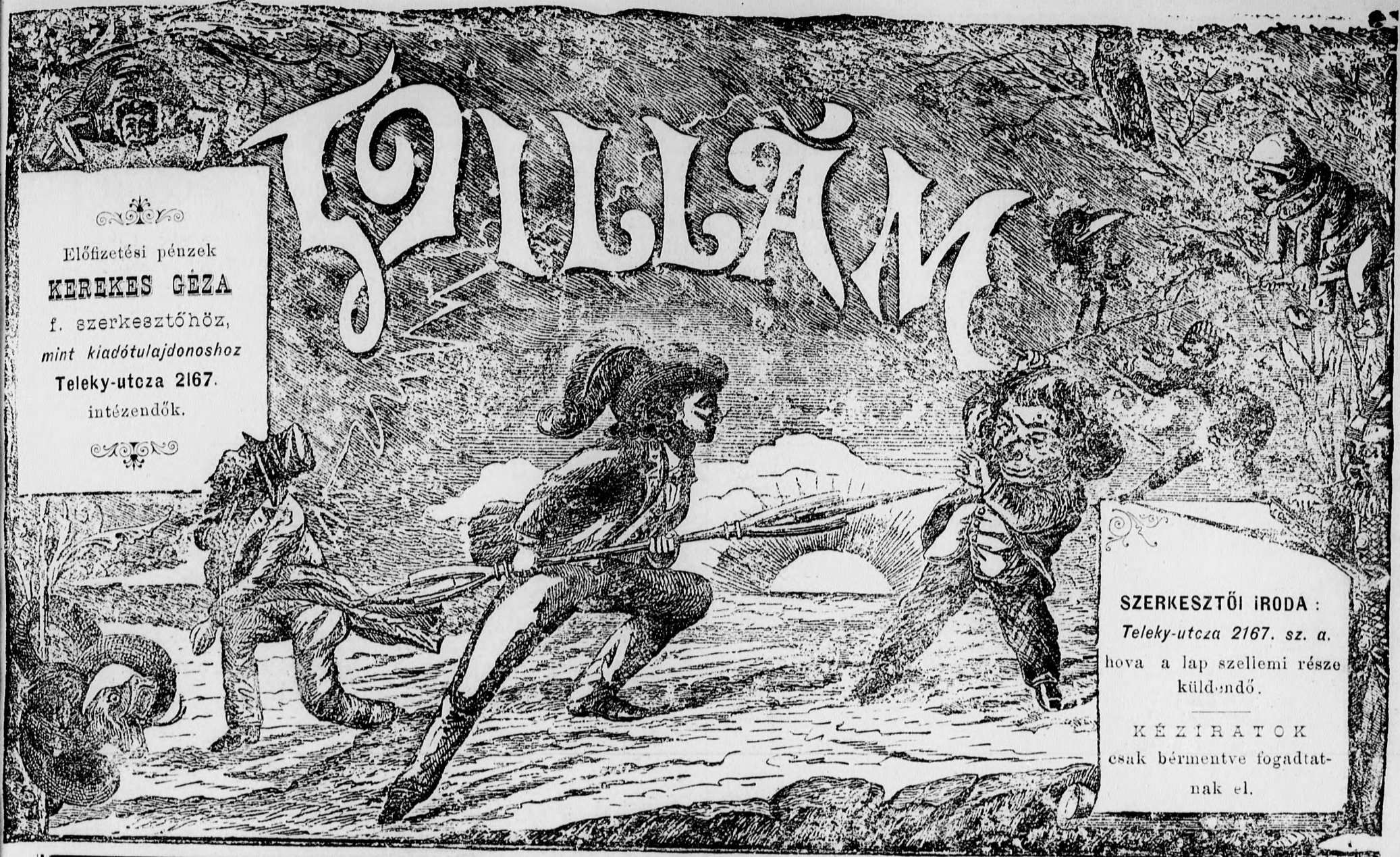

GILLÁN

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Teleky-utca 2167. sz. a.
 hova a lap szellemi része
 küldendő.

KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogadtat-
 nak el.

ELŐFIZETÉS:	
Egész évre	2000 kr.
Fél évre	1000 "
Negyed évre	500 "
Egy hóra	100 "
Egyes szám ára	10 "

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

KEREKES GÉZA.

Városunk nagyjai.

Nro 41.

Könyves TÓTH MIHÁLY

reform. lelkipásztor

Háromszáz viharos év zugott le ős Debreczen városa felett a reformáció meggyökerezése óta. E háromszáz év leforgása alatt a nagy próféta s népvezér szavai szerint: „bocsátott az Ur e szerencsétlen városra átkot, romlást, hozzá ragasztotta a dög-halált, megverte száraz betegséggel, hidegleléssel, gyulasztó és izzasztó betegséggel, aszálylyal szárazsággal, ragyával és lettek egei, melyek fejei felett vagynak olyanok mint az érc, és a föld, mely alatta vagyon, mint a vas, gyakran ada az ur eső helyében földére port és

hamvat, sok magot vitt ki a földmives a mezőre, de keveset takart be „fiakat és leányokat nemzett de nem lettek övéi, megette saját méhének gyümölcsét, fiainak és leányainak husokat, kevesen maradtak, kik annak előtte sokan voltak, mint az égnek csillagai.“ — És annyi balszerencse közt, oly sok vizsály után, még is él és virágozik az ős magyar fészkek Debreczen. — El és uralkodik mint magyar protestans vezér-egyház s város, mert a vészek, a viharok közepette mindig támasztott az Ur Mózeseket és Áronokat, kik igaz bölcsességgel s nagy ékesszórással vezették a népet és tanácsolták, segíték őt a nyomoruság közepette. Ily lánglelkű ékesen szóló vezérférfi volt mindenha, de különösen a magyar szabadságharcz idejében kitünő lelkésze, szónoka Könyves Tóth Mihály.

Született e nagy férfi Debreczenben 1809. no-

vember 30 a nagypéterfia-utczán azon házban, mely most öcsese K ö n y v e s T ó t h A n t a l birtokát képezi. — Szülei könyvkötéssel s árusítással foglalkoztak. — Jó módra tevén szert nem sajnálták szeretett gyermekeiket taníttatni a felsőbb tanulmányokban sem. M i h á l y a jogi és theologiai kurzus bevégezte után köztanító majd gymnásiumi tanár lett. Szép pályájáról egy kecségtető neve'őség a Mészáros családnál leterelte három évre. Hol azonban kötségre tevén szert a külföldi nevezetesebb egyetemeket látogatta meg. Hazajövéen 1836-ban segédlelkészi minőségben, felismervén benne a nagy tehetséget a debreczeni egyház őt előbb i s p o t á l y i majd 1842-ben belvárosi lelkészszé, választotta. — Nem volt talán oly nagy tudományu még az ifju mint előde Budai Ézsaiás, sem oly műszónok mint főnöke, Szoboszlai Pap István, de amnyi áll, hogy mindkettőnek előnyeiből tudott magának szerezni a fogékony ifju lelkész, míg azoknak hátrányait szerencsésen kikerülte.

Országos szereplése az 1848/9-ki szabadságharcz idejében kezdődik. E lázas időben számos lelkesítő szónoklatot tartott templomban ugy mint köztéren. Sőt mint tábori lelkész maga is lóra ült s követte polgártársait a v e r e s p á n t l i k á s o k a t az a n g y a l k u t i ü t k ö z e t b e, bátorítván őket szünetlenül szóval és tettel. — A világosi gyásznapok után a K a m a r i l l á t sértő beszédeiért elfogatott s előbb kötél általi halálra, majd kegyelemből 20 évi várfogságra ítéltetett, melyből hét évet el is töltött O l m ü t z b e n és J o z e f s t a d t b a n.

Várfogsága alatt látogatta meg őt a jó B á n k i B á c s i vivén magával a többi elemozsina közt magyar kenyeret és bort melylyel az uri szent vaesorát Könyves Tóth Mihály kiosztá a börtön protestáns fogiyai közt, idegen földön, magyar ritus szerint. — Az öreg Bánki bácsi ma is vallja, hogy az Ur ekkor áldá őt meg, hogy szerető családra tegyen szert.

Az 1856-iki amnesztia K. Tóth Mihályt is szabadlábra helyezte. Levetette a lánczot melylyel, mint mondá fogolynak oly ékes volt, mint a király a maga koronájával. Visszajövéen nem találta hazáját a hazában. Lelkészi kathedrája be volt töltve; de meg el is volt tiltva a szolgálattól. Irodai teendőkre szorítkozott. Vas szorgalommal feküdt neki a patens elleni munkálatoknak. E korbéli munkássága nem esekélyebb jelentőségű, mint nyilvános szereplése. — Az interregnum után 1863-ban Karczagra választott meg lelkésznek s csakhamar utánna esperesnek. Végre 1871-ben a Balogh Péter superintendens elhunytával megüriült lelkészi állomásra a hű Debreczen visszahozta régi papját, kivel a vészek és viharok közepette együtt tudott lelkesedni és küzdeni. Ma is illetve hallgatja a debreczeni nép régi Á r o n á t, habár az öregség sulya nyomokat rakott már az a r a n y a j k a k r a. Tevékenysége az elemi és felsőbb tanulók vizsgáin a nevelésügy terén általában, mindenki által ismerve van. — Mint családapa, jó testvér, igaz hazafi mintaképül szolgálhat a most élő generációnak. — Valódi pátriárkha a szent lélek tüzetől illetve. A magyar világi és egyházi történelem és irodalom kimagasló alakja.

E legendaszerű egyén ércznel már dandóbb emléket állított fel már magának életében. A gondviselés megáldotta őt hosszú élettel, mert az ötödik parancsolat értelmében szerette szüleit, hazáját s egyházát. Kivánjuk, hogy az élet legvégső határáig éltesse őt Isten. Erje el mit nagy mestere Kossuth a mózesi életidő maximumát! Erje el Magyar hazánk ezredéves ünnepét, hogy jubilálhasson azon napon azon eszmék teljesülése felett melyekért küzdött, melyekért életét, szabadsággá kész volt feláldozni. Sokáig mondogathassa még családi körében hogy: é n é s a z é n h á z a m n é p e s z e r e t j ü k a z U r a t !

Éljen sokáig ifju erőben !

Szegény királyok.

Starnbergi tóban, rut iszap között,
Vergődve ott fult a szegény király;
Éhenholt veszte rondább nem lehet,
Koldust nem érhet undokabb halál.
Tündökle trónján fényes biborában,
Körülvéve hízélgők milljoma:
S a sárban, ott halt . . . s végső percziben
Nincs, a kinek végbucsat mondana

A fénynek árnya mily : ordon, sötét,
S éltebe folytán ott feküdt ez árny;
Unta a létet, s ezrek mosolyánál
Kedvesb volt néki a rideg magány.
Ő nem rideg, mit sorsa tőle megvont,
A művészeben lelta a gyönyört,
Kit a gaz ármány, a silány önérdék
Szíven találva, oly korán megölt.

Te isteneknek bűvös hajnalálma,
Bájos költészet, bódító zene!
Ki emberektől nem várt semmi üdvöt,
Annak levél bűbájos édene.
S mint hattyu csolnakán elring Lohengrin,
Élete ugy tünt álomkép gyanánt,
Valónak vélve, a mi képzelet,
Utálva embert, istent egyaránt.

Részvét az ember szenvedésinek!
És a halottnak gyászos kegyelet!
De gunykazaj a jámbor csocseléknék,
Mely udvaroncok játékbabja lett!
E romlott szívű, konc-éhes bitangok
Mily gondosan vigyáznak is reád,
E gyilkosok, a kik csakugy dobálják
Alkotmányodnak kincsét: koronád.

Ó mennyi guny a gyászban! Mennyi gazság
A fényes körben, hol teremsz jog s törvény!!
A trónra tesznek egy örült teremtményt,
Kinek számára ismét kész az örvény.
S az arva trón, csupán az áll szilárdan,
Hódolva néz a nép csordája rá:
A hely'tt, hogy undok sáfaraival
Pokloknak mélységére sujtaná.

Tessék ide nézni.

A czepléd utcza mélyen tisztelt bódé lefog bontatni, — s helyette a piacon fog felállítani egy hasonló diszbódé, mely legalább is eléri azt az eredményt a mit ez.

A városi tanácsra annyira hatottak a hirlapok felszóllamlásai, hogy a Kandia-utezára a sár elhárításául a Mikinszki-féle házból az összes szemetet oda hordatta töltésnek.

Kozák Károly, a kit a törvényszék meghívott állandó lakásra, azon ígéretet tette, hogy a lakás felmondása esetén *kisdédóvó* intézetet nyit. — Ajánljuk a

közönség, de különösen a törvényszék becses figyelmébe!

Miss Cora (Kór-a) a híres orosz lány szelidítő, legközelebb városunkba jön, 43 orosz lány, 56 tigris, 99 elefánt és 101 krokodilussal — magát producálni. — Azt hiszi, hogy itt is megszelidít néhány *elefántot*, de mi nem hisszük, mert már szeméi elvesztették delejességüket.

Csemegi Károly kir. kuriai bíró észrevette, hogy ő a magyar büntető Codexet csak a hamis bukók, csalók, sikkasztók s több e féle művészek javára faragta, — most új kiadáson dolgozik, — ellenőrül mint halljuk, Margittay Gyula lesz kinevezve.

A „szultán“ cigaretták, melyeket a magyar állam kincstár csak nem rég helyezett a jóféle sáfrányai egy kategóriába, — ezentul nem lesznek penészesek s mert eddig darabját 2, mond két krajczárért árultatta, most csak három krajczárért fogja árusítani.

Wein(berger)* a földesi még mindig zárt ülést tart.

A helyi vasut, tekintettel a közönség kényelmére, ezután minden ház előtt megáll.

Nagy razzlát tartott tegnap a rendőrség a koresmai hamis félliteres üvegek ellen. — Most már mind hiteles.**

* Kérem ne tessék Wein Dánielt érteni!

** Hiszi a feki! (Szerk.)

LÁBSZIJ GYURI

suszterinas

— poétai subicskolásai. —

Suszterinas élete
Legszébb a világon,
Fütyöl, dalol jó kedvvel
Mint madár az ágon.
Ha a majszter megveri,
Azt hamar kiheveri,
Nem is busul de soha,
Hahaha!

Ha lyuk akad a czipőn.
Szobaczieza hozza,
Azt a lyukat a Gyuri
Gyorsan befoldozza.
Majszter ur ha kinn reked,
Az asszony nem kesereg:
Itt marad az inasa . . .
Hahaha!

Kisasszonynak ha viszi
A czipellőt reggel,
A kisasszony fogadja
Lenge toillel,
Nehezen megy a czipő,
Előugrik, segít ő,
Bibrál, babrál Gyuricza . . .
Hahaha!

Ifjuurak bakkancsátt
Haza liferálja
Majszter uram számláját
Üres tasli vánja,
Lábszój Gyuri nem bánja,
Akárhogy nő a számla,
Neki kijár hatosa,
Hahaha!

Szép vasárnap délután
Ott hegyel az erdön,
Pesztonkának kurizál
Urasan, enyelgön . . .
Karonfogva ott viszi
S magát nagyobbnek hiszi
Mint egy hatókrös gazda:
Hahaha!

Pháros beszilgetisch.

Smekelesz: Igen orajm! én a szojarémra még cigánokat is fhagattam.

Kekelesz: Nüü, és miért?

Smekelesz: Azier, hodj ha elvész egy ezüst kha-nál, hát ne foghassam magukra.

Cshaládi öröm

Reb Zvórech: Na haljon maga bába aszon, ez a djerek djönörö edj ezokros djerek!

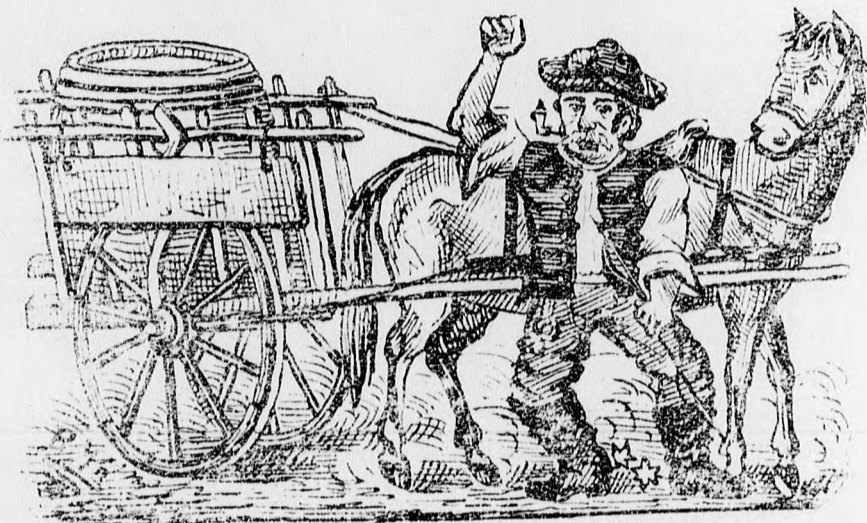
Güldnsteckerné: Tökéletes a thátikája!

Reb Zvóreck: Gondol aztat khegyed, hodj hasonlitja magát hozám?!

Güldnsteckerné: Hojd ne miker se foga se haja!

BUGYI SÁNDOR

debreczeni talyigás

Most ájjik mán eliben, a kit ídesanya hozott ez világra! Nígy liter ital halgat bennem, a többi következik — mint a hogy igaz is.

Elattam a másik lovat, mír merhogy mán ojan félviseltes forma vót, oszt meg nem is íppeg mai esirke, hanem forradalmi csikó vót.

Mír azír mer hogy hát itt hejbe mostanába nem esik lúvásár, hát jelenleg a mult héten átrándultam Nagyváradra a paktong városba lú venni. — Felülök a hejbéli kis vasútra, mondom hajes! Hát mentünk egisz a nagy vasútig. Ott aszongya egy fináncz sipkába ótott konduktér, hogy szájjak ki. — Én!?! Hászen csak nem azír vásároltam palétát 8 pízír, hogy mán itt kiszájjak, hanem halagygyík ken' így enyelgek vélle — egyenesen Mikepírcsnek oszt meg se ájjik Váradig.

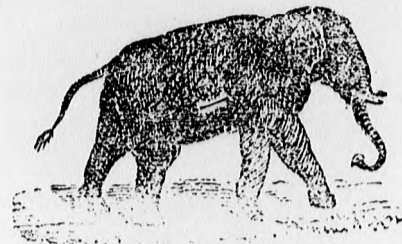
Aszongya hogy mán arra úk nem járnak. — Na az én istenem a kerekít töresse össze ennek a lúfejű gözösnek, hát engem ne tegyík bolondá, mer én debreczeni hejjes pógár vagyok.

Ávval másik palétát váltottam Nagyváradig. — Az ebídlöbe bémegyek gangosan, mint ahogy dukál, — sert kírtam, — attak ojat hogy majnem sírva fakattam tülle, — azut meg ettem hozzá ojan sós kiflit, hogy az állkapczám kiállott a rágásba, mint a rosz lúé a száraz luczernátúl.

Megírkeddzek Váradra a lúvásárba, mondok most veszek ojan lovat, hogy annál nem lübb még három se Debreczenbe.

Nízegetek szanaszíjjel, hát eczcer ehen vágódik elibem egy nagy kalapú talijány oszt aszongya, hogy van neki egy lova ojan, hogy még ojat nem láttam.

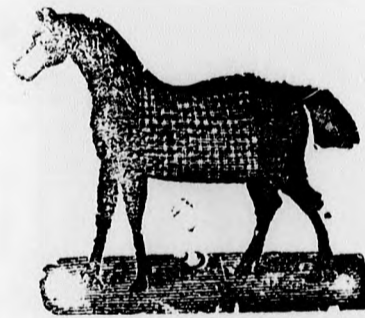
Hadd lám hát tevogygy a sutúba így tréfálok vélle. Ávval hí maga után. — Egy deszka bódéba vezet, még azt tuttam, hogy a czeclid-utezán járok, férehajt egy nagy lepedöt, hát maj hanyatt vágódok, a mint a taliján lovat meglátom. — Ezen módon nízett ki la:

Ííííínyé az én Istenem tegye jobbrúl a ballábodat, szóllok neki tréfából, hát miféle lú e?! A lú látott íjen lovat, a kinek íjen hoszszú nyelve legyík, a farka meg még bojtos, akar a többi számárnak. — Nem kell nékem, ha ingyen adod is — vetem oda néki az akaratomat. — hát hogy pászolna ez az én tajigamba? Lúnak lú, mer hogy nígy lába van, — de erre ugyan nem tesz nyeret a herkópáter se.

Ávval a falnak vető ríszemet fordítottam a talijánnak, eljöttem.

A mint tovább nízegetek, meglátok egy kedvemre való csikót, megalkuszok. — megvettem harmincz ezüstír. — No, lököm oda a szót gazdájának, menyünk igyuk meg az áldomást. — Megittuk. — Nem győztem a lúba eleget gyönyörködni, akar egy szíp fehírcselédbe. — Hazahoztam ehen van la:

Majer János szíjgyártónál vettem rá egy hámot, mír azír, hogy ojan hámm nincs ez világon, mer ha ma megveszem, húsz esztendeig egy ótist se kell rajta tenni.

Szíjjelnízek a bótba, hát hogy píz vót nállam, könnyen gondolkodtam — meglátom ott a sok szíp czifra szírt, a kit **K a t o n a I m r e** szürszabó kíszített. — No — mondok, — ha mán új lovam van, legyík új szírom is, — de meg rígen hallottam mán, hogy ez a Katona Imre ojan szürszabó, mint Major Janos szíjjártó. — Vettem is egy szírt azon hejt. —

Igy rendesen felruházkodva állítok bé az aszsonho, Tóth Sáriho, — a meg örömbé asse tudta, hun fogják meg. Kivált a lúnak örült, azut a szürnek, azut meg nékem.

Alig vártam, hogy rúd közzé állíthassam a lovat, befogtam. Tóth Sárít mellém íltettem, kimentünk a nagyerdőre. — Ippen iparos majális vót. — A lovat úgy nízte a sok fíjakeres, hogy a szeme úgy állott, akar egy cseregubó.

Irigyeltík.

Mír azír mer hogy hát hívatalos nem vótam, a lovat megkötöttem egy fáho, — mink meg az asz-

szonynyal odaállottunk a csorgós pavellony vigihe. — Ott vót a füespány, meg egy lúdoktor, meg még sokan. Annyi sok szíp fiatalok vót ott, hogy no. — A pógármestert nem sejtettem. — de gondolom hogy azír nem jött ki, hogy nem eresztették, mir mer hogy esős idő vót, — mán pedig a csorgó pavellonyba esernyő nélkül nem lehet menni.

Czoki huszonnyóez ezer forint — így magamba!

Avval mikor mán a szemünket teli szettük látással, hazaindultunk. — Mellém akad a Kajla Miszáros oszt aszongya hogy: ha én Bugyi sógornak vónék, hát íttetnék itt ezen a szíp sétatéren egy villát.

Én!? Villát! hát mán minek íppitessenek én villát, mikor a zsigvásárba is kapok akar két, akar három ágút, a míjet szeretek?!

Nem szóllott semmit se.

Haza hajtottunk. — Mán a lú ugy tutta a járást, hogy én se jobban, — hej! gondoltam magamba, e mán vót debreczeni lakos, azír tuggy a járást.

Na de mámmost van minden, lú, szúr, feleség!

Ezután mán duffa Áron hordom a pájnkába valót a zsidónak.

Nagy Erdő 1886. június 10.

Zengi Zengeő

Városi dalárdánk mulat most e helyen
Nem azért hogy Hajdu és Vilmos seperjen! ?
Mert ugy látszik minden mulatságnak vége
Ezek erszényének vál — egészségére. —
Megérdemlik igaz, mert a boruk nem rossz
Na meg leöntődik némelykor az abrosz
Ezt ki kell facsarni, amazt meg, = kezelni
Sőt mi több a „Dobost“ is kell ám fizetni!!

Ugy látom! dalárdánk még mindig remekel
Mehallgathatná ezt öreg 's ifju Erkel
Hubay maga is — bár verseny — darabot
Pécs ünnepélyére jól kótára rakott.
Ha ott első díjat nyerne majd dalárdánk
Bizony fiuk most vagy tiz hordó sert innánk
De mivel meglehet más teszi azt zsebre
Jobb lesz hát nem inni a medve bőrére.
Hanem készülődjünk 's vegyük elő eszünk
Hogy jól dalolhassunk egy kis vinkót szedjünk
Mert hát nem áll mindig, hogy a vinkó nem bor
— Azt zengi fülembé itt Tordai Gábor
A két Tóth, Krasznay, Cziffer kontráz rája
Azt mondják nélkülök nem lenne dalárda.
Én pedig azt tartom: hol ott van Márk Endre
Mindenkinek megjö a dalra a kedve.
Kovács, Tikos, Varga, Donogán, Rástócki
Értik ám a kótát mint hajdan Pozorszki
Mert kopasz Hites i addig meddig veri
Elibök a taktust, míg a fülök nyeli.
A többi dalárok nevét most elhagyom
Mert nem futja tovább kurta papirosom
Hanem fiuk! mondok, még egyet leptibe
Éljen a közönség! s köztünk Lengyel Imre.

KONYÁKFI JEROMÓS

— debreczeni mindentudó —

Tartom hölles dolognak! Móta Somogyvármegyébü ide gyüttem, még aig láttam takaros kávéházat! Az ember csupa unalom bó aliglan képes megéni.

Hát mán azon gondókoztam, hogy kár vót ide gyünnöm Debreczenbe, midőn tegnap bemenek az **EURÓPA** kávéházba, ahol még sobá nem vótam. — De alig tudtam ámulatombó magamhoz gyünni, — mikor azt a fényes kiállitást megláttam.

Mikó megtudám, hogy most mán Elsner Henrik vette át, egy csöppet sem csudálkoztam a dolgon, — mert én azt a fiut már Szigetvárról ösmerem.

Menten meg is kóstutam mindenféle italát, — de már akkó egy löseppet sem vágytam innen.

Kitünő gyerek! De hát hogy is ne, — mikó ilyen szép kaszímót tart:

Azonnal el is keztem neki udvarónyi s ezt annál inkább tehettem, mert katonaság nem állott utamba.

Különben eehatároztuk a fiúkkaa, hogy ezentúl ez lesz a röndes helyzetünk.

Jó bor, szép leány! mi köll ennél több??!

Éljen az **EURÓPA**, előre fiatalság! Most már én is maradok.

Az utozáról.

Smu'zfleck Jánvel: The Rézikhám, hát hojd jötél the ki a phiaczra iljen slamposan, mosdatlan és fésületlen?! Mast szaladjál haza magadat és keljél fel még edszer!

Szük lakás.

Thulpentálné: Micsede aztat hojdd mán khét eszthendő hojdd férjnél vadj, és még se nem is van apróság?!

Liienduftn': Nadjon szivesen, de nincsen rá helyönk.

BUDAVÁR BEVÉTELE,

vagy a Nagy Vincze debreczeni színtársulata.

A „Budavár bevétele 1849-ben“ ez. látványosság járta Nagy Vincze színtársulatánál a budai színpadon. Jó darab ez, nagyon mindenféleképen. Jó az igazgatónak, mert meglehetősen telt házakat csinál; jó a színészeknek és színésznőknek, mert többször lehetvén adni egymásután, azalatt nem kell szegényeknek a fejüket törni-zuzni új szerepek betanulásával; jó a karmesternek, mert nem kénytelen az előadáson ott lenni: elvégzi azt a zenekar maga is; jó a sugónak, mert nem kell neki mellette tüdejét megerőltetni, legfeljebb a csengetyű jelzések kedvéért megy le a sugólyukba, s annyi bátorságot is vehet magának, hogy közbe-közbe felszaladjon egy spriczcser meginni, vagy ha szerényebb akar lenni, odahozassa magának a színpad alá, és jó végre a nagyérdemű közönségnek is, mert van benne látni, hallani s tapsolni való elég. Van még ezenkívül a darabnak sok jó tulajdona. Így p. rövid. A legnagyobb iparkodás mellett sem tartott tovább egy negyed tiznél, már t. i. azon iparkodás mellett, hogy ne nagyon siessék el mondókájukat, s a közzenék jó hosszúak legyenek. Megjegyzendő, hogy a budai arénában az előadásokat 7 órakor kezdik, ami díszére méltó jó szokás. Az meg már épenséggel megbecsülhetlen tulajdonsága a darabnak, hogy kényük kedvükre szidhatják benne a németet, anélkül hogy a rendező felirathatná érte a színészeket, ha még olyan loyális érzelmű volna is. (Pedig dehogy az!) No ezt meg is cselekedték hűségesen. De hát ki vehetné tőlük rossz néven? Ők maguk is jó magyar érzésűek ilyen jó alkalom pedig ritkán adódik, hogy büntetlenül lehessen szidni a németet olyan sok ember előtt; no meg az sem utolsó ok, hogy a társulat Debreczenbe készül télire, ahol tudtommal szintén nem valami szörnyen lelkesülnek a németért, s így csak kell egy kis jó elővéleményt szerezni, vagy mi a fránya.

Tartalma és irodalmi belbecsére nézve a darab meglehetősen primitív, de azért sok tapsot is juttat a szereplőknek, mert (egy olyannak az állítása szerint mondom a számot, akinek kezében volt a darab, lelke rajta, ha hazudott!) 276-szor fordul elő benne „Éljen a haza! éljen a magyar!“ Csiky, ki ahósszeremest játszsza a darabban, és pedig díszére legyen mondván, igen szépen, nem tudván magának ezt a számot megjegyezni, kikerekítette s egymaga 300-szor mondta el az est folyamán. Molnár egy budai spizbürgert ábrázolt oly hiven, hogy többen a jelenlevő, már megmagyarosodott polgárok közül egy-egy elhunyt „vetter“-jüket vélték benne felismerhetni, Kraxelhuber Tobiástól pedig üdvözlő táviratot kapott, mint „intim spéczi“. A nemes hév a hölgyeket is magával ragadta, s midőn a két jó honleány (Békési Rózsa és Tolnainé) magyaros ruhában, nemzeti színű szallagokkal díszítve megjelent, rengeteg taps fogadta őket. Volt azután még közbeszurt szavallat („Talpra magyar, hi a haza!“ — „Hazádnak rendületlenül!“ — Rákóczi induló stb.) végül egy gyönyörű

tableaux, mely Vedresst, a kitünő rendezőt díszerte, aki maga is részt vett abban, mint Kossuth ábrázolója. Hozzávéve még a szép honvéd ruhákat, festői markotányosnő-öltözeteket: (Ercsei Etelkán kitünően állott) elképzelhető, hogy volt lelkesedés quantum satis!

Azt mondanom se kell, hogy Budavár bevétele nem történhetett meg temérdek ágyuzás és görögtűz nélkül. Az ágyuzás az előadást megelőzőleg egy órával kezdődött, s az volt a legboldogabb, akinek meg lett engedve egy-egy mozsárágyut eldurranthadni. Gyönyöri volt legtöbbször szerencsés aki aztán nagy ovatossággal közeledett kanóczával a gyújtólyukhoz, odatartotta, s aztán eliramodva onnét, kellő biztonságból gyönyörködött a puffanásban, szörnyen örülvén neki, hogy módjában volt a saját művétől úgy megijedhetni.

(Vége következik)

Ez is párbeszéd.

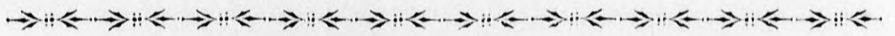
Antisemi Pista: Te Kóbi! tudod-e, hogy miféle népet teremtett az Isten legelőször?

Kóbi: Thodom.

Antisemi Pieta: Ugyan mond meg hát!

Khóbi: Hát minket izroelitákat.

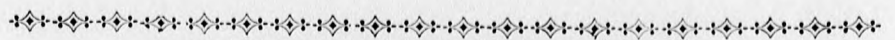
Antisemi Pista: Igazad van Kóbi. — Azért mondta az Isten a teremtés bevégezése után hogy: **b á n o m h o g y e m b e r t t e r e m t e t t e m.**

Az állatsereglet mint korcsma

Asszony (az ablakon hangosan kikiált arra elmenő férje után). Ugy-e te korhely, azt mondtad, hogy csak a menaszériát nézed meg! A helyett most is a korcsmából jössz?

Férj. Igazad van kincsem, a menaszériát mondtam. No látod, először a hattyunál voltam ott a bor meglehetősen volt, de a sör savanyú, arra elmegyek a koshoz, hol a sört meg lehet inni, de a bor savanyú. Ugy bosszantotta a torkomat, hogy egy kicsit be kellett nézmem a szarvasba: de mert a sok járás étvágyat csinál, azt gondolom magamban: felkeresem a bikát, de ott meg olyan kemény volt a pecsenye, hogy az epe egészen ellepett és az elefántnál kellett lemosni; hogy azonban rend legyen a gyomorban, szerencsére mindjárt közel van a bak; most már elfáradtam, betértem az oroszlánba pihenni, de csak a pávánál tértem annyira magamhoz, hogy a kacsánál elhatározhattam, hogy útközben a majmot el nem mellőzöm, és most épen a macskába megyek megnézni, hogy mi van vaosorára.

A vendéglőben.

Zócher: Nüü, hát választottál mán valamit magadnokh??

Jáinkeff: Hodj ne?! háram ezüst khanált!

Szende Eufrozina

gondolkodásai.

Mégis borzasztó, hogy a mi rendőrségünk már a légyottokat is ellenőrzi, — tehát már tisztességes nő még a „Telegdi“-ben sem tarthat rendezve. — Szja, hiába! most nincs szini időny! —

—
Az ezredesek csak hadnagy korukban érnek valamit, — már legalább szerintem!

—
Ha valaki, — úgy Reithoffer gummi gyáros érdemel ma babért.

—
Férjhez menni nagyszerű dolog. Kár, hogy ritkán történetik.

—
Az ember igen következetlen, például mi nők, — hogy szeretünk férjhez menni, !? — s aztán alig hiszszük, hogy özvegyek legyünk.

—
Nem lehet borzasztóbb a világon, mint vén leának maradni.

—
Oh azok a csunya férfiak!

Áldásos találmány.

Nem is képzelem az emberiség, hogy az Annel J.-féle tengerentuli por-ban mily megfizethetetlen áldás rejlik.

Igy p. o. 1. Ha azt akarjuk, hogy a sajtba kukac ne essék, a juhokat fejés előtt a tengerentuli porral kell beporozni.

2. Ha új házat építettünk s azt akarjuk, hogy abba poloska soha bele ne vegye magát, az építkezés előtt minden egyes téglát bedörzsölni tengerentuli porral.

3. A legyek ezt igen hamar észrevehetnek elhátározták, hogy ezáltal krispinben járnak. Tehát minden egyes légy megfogandó és a krispin alá fecskendezendő a tengerentuli por. — Ugyanezen eljárás követendő a bolháknál is, csak hogy, ezeknek szeméközzé hintendő a tengerentuli por.

Ajánljuk a közönség figyelmébe.

EX CATHEDRA.

— Rákóczy György több kalandvágyó ifjával Lengyelországba ment, hogy a zavarosban levő lengyel koronát magának kihalászassa és a baba beleülhessen

*(A logikából.) Ez a tábla fekete, mert ha nem volna fekete, nem volna tábla. Vagy természetesen valamiképen.

*(Károly király egy reggel arra ébredt föl, hogy neje által éjjel megfojtatott.)

*(Ne lármázz, ne zajgj! Szünj meg! Vagy szállj az alvilágba és ott töltsd hű, hitvány, haszontalan, hiábavaló, henye, hanyag, háládatlan életedet.)

*(Más tanár urak is panaszkodnak ezen osztály erkölestelensége miatt, de feltűnő, hogy éppen az én órámra mily rakoncátlanok folytatnak önkö. A mint beteszem a lábomat, azonnal szemmeláthatólag szaporodik idebenn a bitangok száma.)

*(Ha ön még egyszer későn jön órára, rát gyalázatot fogok önön ejteni.)

*(Az ásványok nagyságokra nézve különböző színűek.)

*(Tanuljunk, atyámfiai, az urban, mert bizony szamarak maradunk.)

Értelem.

Van szerencsénk teljes tisztelettel felkérni úgy helybeli, mint vidéki t. előfizetőinket, hogy csimlapunkat becses figyelmükre méltatni sziveskedjenek, a mennyiben annak homlokzatán látható, hogy az előfizetési pénzek hova küldendőek. — (Teleki utca 2167 sz. a.) Mert tessék tudni — vannak tulélmes férfiak! —

Tisztelettel

a szerkesztőség és kiadóhivatal.

Egi kizs kerelem.

Kirem szepen B aszonsag izs a mit kizsaszon-
gakra ruhátúl a pinzdt mek fizednyi mert szupsig
von rá masnak izs kel fizednyi pszalatos szollgálja
Cs ka.

Régiségi lelet.

Se.	p.	as.	son.	naci.
on.	ac.	—	ai.	o.
ol.	una.	cea.	rm.	e.
geo.	rege.	d.	n.	i.
ENM.	ON.	DO.	M.	
MDCCLXXXVI.		ba	B.	
u.	giis.	an.	d.	
		Or.		

Szerkesztői sürgöny.

H. Arthur urnak H. Dorog: küldtük, — nagyon örven-
dünk, ha lesz szerencsénk. —

Cz. Andor urnak Buda: Köszönjük szóról szóra hozzuk. Le-
gyen szerencsénk máskor is. — L-nak kézesókunk. — B-nak
puszi. — Sz-tyinak, Zsülnek s a többinek üdvözet. — H-y-né-
nak szintén kézesókunk. — Hát a két piczi mit csinál???

Fek. Tul: H. Nánás: No ezimborám, nem lehet mert tudod
az a lelapulás!!! . . . Várlak!!!

Czírok: Ugyan kérem hagyjon fel már egyszer badarsága-
ival, hiszen mi nem önért születünk! —

Skorpó: A Scorpio üngyilkos is szokott lenni ha fogságba
kerül, — tehát kérjük ezt a műveletet először megkísérteni.

Krix Krax: Mi is annak tartjuk. Üres, mint a czeplédutezai
bódé, vagy mint valami mezőrendőri kapitány feje.

Többiről a jövő számban.

UJ ACZÉL-SODRONY MÜGYÁR.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy
helyben Varga-utca 2251. sz. a.

aczél-sodrony mügyárat

Állítottam fel, s amennyiben én magam több külföldi gyár-
nak, utóbb pedig 3 éven keresztül mint a helybeli Gorovy
Miksa és Társa cégnek gyárvezetője voltam, gyáramat már a
mai kor igényeihez képest oly czélszerűen rendeztem be, hogy
egy aczél-sodrony ruganyos ágybetétet fakeretben 11 ftrért
vaskeretben 14 „
szolgálhatok. Nálam a legkomplicáltabb díszes virágasztá-
lok mindig készletben lesznek.

Mindentéle rosta s. övetek gőzmalmak, trieurök és
ablakokra. Szikrafogók a legjutányosabb árszámítás mellett.
Főképen nagy súlyt fektetek

tartós és csinos kert- és sirkerítések

készítésére szintén olcsó árak felszámítása mellett.

Épitésekhez szükséges sodronyból készült nádfonadék.

Véd-válaszfalak löstállók berendezéséhez megrend-
lésre készíttetnek.

Általában ajánlom minden a sodrony gyártmány
szakmájába vágó, bármilyen nehézkes munka pontos és
jutányos kivitelét.

Maradtam teljes tisztelettel

Stanke János

sodronyárak készítője

Debreczen, Varga utca 2251. sz.

ifj. MAJOR JÁNOS szijgyártó és KATONA IMRE szürszabó

tisztelettel tudatják a n. é. közönséggel, hogy a Tisza (volt Gróf Dégenfeld) ház, bádogos-utcza
részén a mai kor legfelsőbb igényeinek megfelelően felszerelt üzletet nyitottak.

LEGUJABB DIVATU LÓSZERSZÁMOK

uri és gazda közönség számára,

vadászok s utazóknak

szijgyártó nembeli minden munkák,

bőrtáskák, korbácsok, nadrág, ostorszijak, fegyvertokok

bő választékban finom izléssel kiállítva kaphatók, új és ja-
vitni valók, valamint minden alaku nyergekre megrend-
lések elfogadtatnak.

A szürszabó üzlet Debreczenben e nemben első. —

Dusan el van látva fehér, fekete, szürke színü

a legjobb minőségü posztóból készült szűrökkel.

Bő választékban sima, vagy virágos 30-nál több színü s
alaku diszitással új és avult szűrök felszerelésre is elfo-
gadtatnak.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.